

tramp

č.13

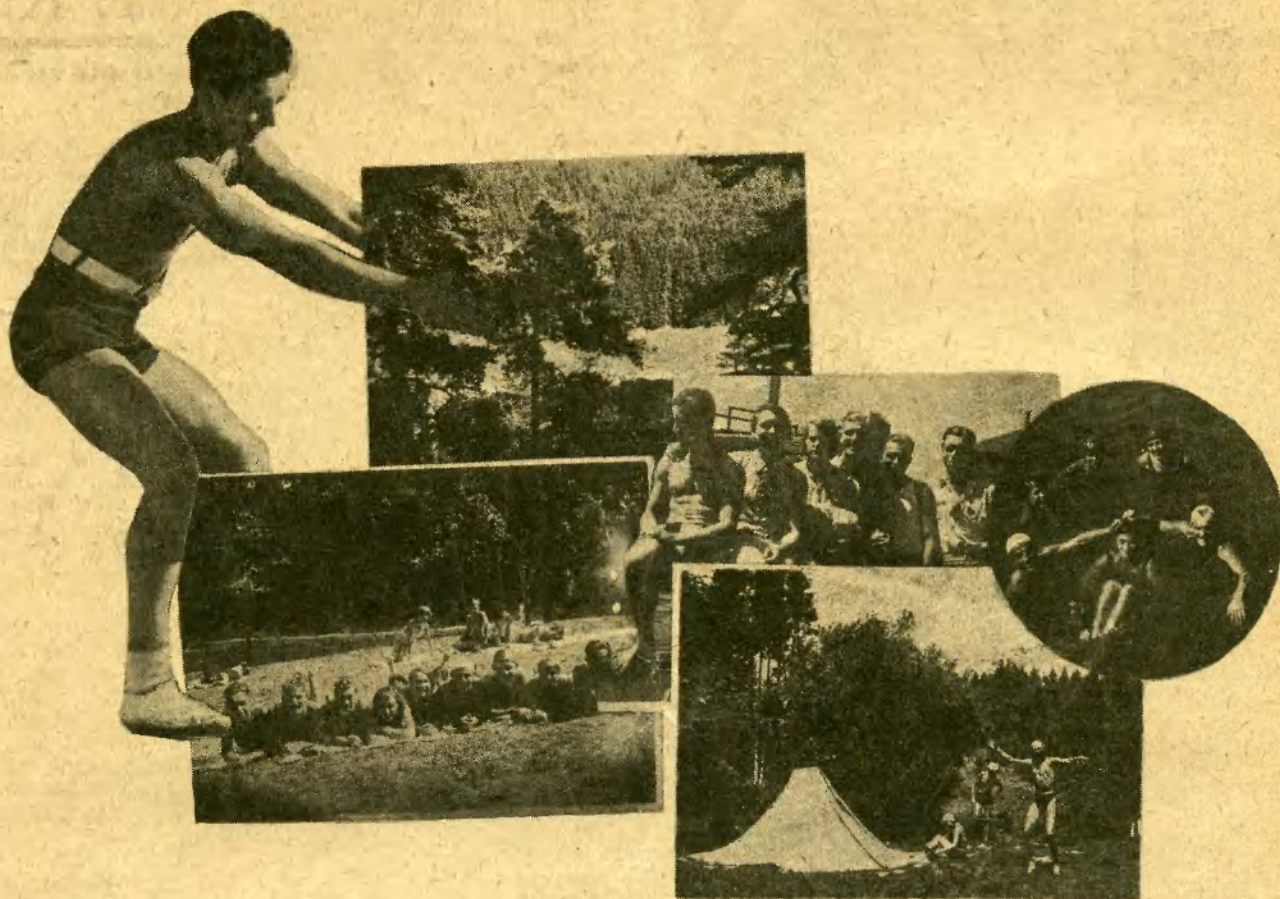
kč1

— Jé, já bejval ohromnej welter, já porazil i Nekolnýho.

— Kdy?

— Když jsem ještě jezdil s Fordkou.

všem brdským klukům!

Nejsem spisovatelem, nejsem žádným populárním trampským sportovcem, nemám talentu k skládání osadních písní, ale jsem jedním z vás. Mám rád svoji chatu, která je tak malá, že se do ní vejdem akorát dva, mám rád ten kus lesa, Brdy, a všechny kluky, již při setkání mně tisknou ruku a darují mi široký úsměv, jenž je upřímný a hlavně poctivý. Nemám nepřátele, protože nejsem nikomu nepřítelem. Jsou mně milí ti, s kterými se ztotožňuji v názorech, a vážím si těch, kteří dovedou přijít a otevřeně říct, ne, v tom se neshodnem, s tím já nesouhlasím. Je to trampské. Věřím, že mezi námi není krysa, jednajících podle, v přítmi, za zády, není takových, neboť kdo se takto chová, ztrácí nárok na titul trampa a kamaráda. V poslední době se k nám na Brdy derou lidi, kteří říkají, že jsou kamarádi, idou se štítem nepolitičnosti, buďme na stráž, neboť není radno věřit lidem, jimž každá, i ta nejšpinavější lež, je dost dobrou zbraní k „očistě“ trampingu. Já jsem byl také v jejich řadách, tak dlouho, pokud se chovali jako trampové; jakmile se však uchýlili k osobnímu napadání kamarádů, kteří jejich cestu stěblem nezkržili, naopak se k nim vždy chovali přátelsky, řekl jsem si, zde nemám už co dělat, neboť to nejsou trampové, třebaže mají jejich kabát. Bratr bratra nemůže nenávidět, i když s jeho jednáním nesouhlasí. Tramp, který napadá trampa, není vůbec tramp.

Vy, kluci brdští, suďte sami.

Můžete věřit těm, kteří si říkají, že jsou nepolitičtí a řídí hlídku v listě, který je orgánem politické strany (České Slovo)?

Věříte tomu, kdo říká, že časopis „Trampa“ je majetkem politické skupiny, když víte, že je to lež, neboť se může stát podílníkem každý tramp. Je věrohodný, kdo roztrušuje zprávy, že ten, kdo napíše třeba jenom pozdrav do „Trampa“, je policeině stíhán, když já měl v tomto časopise více článků a doposud v životě jsem neměl s policejními orgány co činit? Buďte na pozoru! Suďte spravedlivě! Hleďte pravdu! Nejsem politik, nejsem členem žádné politické skupiny, i odborově jsem organizován nepoliticky. Možná, že vám řeknou, že jsem za tyto řádky dostal zapláceno, ačkoliv jsem nedostal z „Trampa“ ještě ani haléře. Oni jsou schopni všeho. Věřím, že jim v tom případě řeknete sami, že lžou a obhájíte mne. Věřím, že budete uvažovat, nežli učiníte krok kupředu, a že půjdete za těmi, kteří se chovali vždy kamarádsky a trampsky. Burýšek.

To je élení!

vykřiknete, až uvidíte **WALTNERA**, jak roznáší dršťkovou polévku, znamenitou černou kávu a Prazdroj. Jsou tam tři skvělí muzikanti a je to na Staroměstském náměstí a nároží Dlouhé třídy.

„Trampa“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 24665. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Liliová ul. 13. — Filiální administrace pro Velké Brno: Brno, Nádražní 2a. — Filiální administrace pro Píerov: Píerov, Škodova ul. 13. — Filiální administrace pro Bratislavu: Bratislava, Štúrova ulice č. 6. — Za redakci odpovídá Karel Melíšek. — Novinová sazba povolena č. 290.458/VII—1930.

je jaro...
poslední
cesta
s lyžemi

do
zastavárny

město za zády

Za zvuku podkovy a plni rozpaků,
mlčenliví bělouši se vrací z dostihů,
za hradbou předměstí spí cirkus na znaku,
a hvězdy duní v zálivu.

Z krabice nádraží vlak vysoukal se zpola,
na prázdných klubovkách tkví vlákna růžová,
pan bankéř přijíždí, hle autotaxi volá,
a typograf má sen o lásce, plné olova.
Mít město za zády a horká ústa žen,
hedvábný obličej zrcadlo vyšije,
pomeranč milenců je prsty opředen.
Tož pastýř vlastní ovce zabije.

Marko Polo.

**Pere se tudlenc Jugl s Pášou, dyž
k nim přijde Pingl a pitá se: „sím
vás, kamarádi, to je rvačka sou-
kromá, nebo se snad můžu přidat?“**

— Pane rado, kouknou, tendie dělník vod ničí
z fabriky, ten je každej večir v divadle!

— Viděj, potom se řekne proletář, nezaměstnanej,
bída! To já bych děiat nemoh!

— Bodejby jo! Von je tam jako kulisák. lord.

Pozor!

Napište si všichni o
nový ceník sport. závodu

Václav Veselý
Smíchov, Fibichova č. 4
ZDARMA

TETKA. (T. T. K.)

pražský TOV k dnešnímu stavu časopisu

Ve schůzi předsednictva TOV projednávány byly četné stížnosti kamarádů z osad na neotiskování drobných příspěvků. Bylo konstatováno, že se to děje vinou redakce a redakčního kruhu, který snad pro nával příspěvků drobnější z nich opomíjel. Víme, že všechny příspěvky nehodí se k uveřejnění, avšak jest nutné, dopisovatelům to sdělit v redakčním sdělení, jež musí být bezpodmínečně v každém čísle. Kromě toho usneslo se předsednictvo žádati „Trampa“, aby osadní pošta a drby z osad byly rozšířeny. Může se tak státi na úkor některé povídky. Rubrika „Osadní pošta a drby z osad“ jest nejlepším obrazem nálady mezi kamarády a kládeme právě proto na ni velký důraz.

Kamarády, postižené někdy neotisknutím příspěvků a rozhořčené tím, že jim nebylo odpověděno, žádáme, aby opětně psali, a slibujeme, že sami budeme dozírat nad uveřejňováním, nebo alespoň odpověďmi. A kluci, hlavně stručně! Předsednictvo pražského TOV.

pokyny TOV

Na jaře bude nejvhodnější doba k rozšiřování „Trampa“ a všem TOV i osadám v jednotlivých městech naskytá se nejvhodnější příležitost k rozsáhlé činnosti. Brno a Plzeň kampaň právě podnikají, ale s mnohými nedostatky. V Praze nejsme vůbec informováni, jak si při tom počínají, a podle toho, že dochází poměrně málo příspěvků a mimořádných objednávek k agitacnímu číslu, je vidět, že kamarádi z TOV obou měst nevěnují celé věci velké pozornosti.

Po Brnu a Plzni přijdou na řadu ostatní města (i malá) a rozhodněte se všude ihned, v kterém čísle má být věnována stránka (třeba i několik podle mimořádných objednávek) vašemu městu a celému okolí. Pište ihned administraci, která pošle předem stará čísla na rozdání zdarma a dá vám rady, jak si počínati.

Dalším úkolem TOV je příprava k čudru do Sovětského Ruska. Dochází hodně příspěvků, avšak nelze jimi zaplňovati časopis. Projednávejte stále celou věc a dopište si o sběrací listiny. Je potřeba sebrati klukům potřebné peníze na dráhu až na ruské hranice.

Během dvou týdnů vyjde v mnohatisícovém nákladu populární brožura o trampingu. Její levná cena a pěkná úprava s mnoha obrázky bude sice pomáhati k jejímu rozšíření, avšak číňte již též přípravy k jejímu rozprodeji.

Trampský obranný výbor v Plzni

usnáší se, aby tramp Ferri Bill z Českých Budějovic byl vyloučen z trampských řad pro nečestné jednání, na což upozorňujeme ostatní osady. Varujeme každou osadu před jeho přijetím.

Podepsán TOV., zástupci 16 plzeň. osad.

Resoluce

usnesená na závodním potlachu trampů a trempířek z Českomoravské a z Kolbenky:

Protestujeme co nejostřeji proti chystanému zákazu trampingu, jímž máme býti nahnáni do pačourských sportovních organizací a tak zataženi do předvojeňské výchovy mládeže. Protestujeme proti předvojeňské výchově mládeže, protestujeme proti provokačnímu zasahování policie mezi trumpy v Brně a proti policejnímu zákazu našeho potlachů. Voláme ke všem klukům a holkám, aby ve všech fabrikách, ulicích, osadách tvořili T. O. V. a snažili se na vzdory všem pačourům udělati nástup nás všech vykořisťovaných a udělati do pačourů Hej rup.

AHOJ — HRNO!

dozněla píseň . . .

slovo brňákům na uváženou

Trampský obranný výbor po jednoměsíčním trvání a živoření dne 18. března skončil. Skonal neslavně po jednohlasném usnesení, že se nehodlá více sejítí. Proč? Se strany policie bylo na předsedovi požadováno, aby pravidelné sleziny byly řádně hlášeny, a sice buď hlásiti jednotlivé funkcionáře, nebo vytvořiti osadní kluby. Exponovaly se pro tuto myšlenku dvě určité osoby, které měly zájem, aby tramping jakož i rozšíření našeho časopisu v brněnské oblasti vzrůstal. Nenašli však na shora řečené schůzi naprostého pochopení pro tuto akci.

Nebylo nikterak úmyslem těchto dvou osob, vehnati brněnské kamarády do nějaké organisace. Nevyjádřil-li se předseda správně při používání slova organisace, nese do jisté míry částečnou vinu. Přesto ale hlavní vina však zůstává na brněnských trampech, kteří o jakémkoliv sejítí se, ať už to byl TOV nebo osadní kluby, naprosto nic nechťeli slyšeti.

Schůze se policejně nehlásila, poněvadž se jednalo čistě o informativní ráz a sejítí se pouze šerifů nebo zástupců jednotlivých osad a o pohovoření si o dalším postupu pro celkovou práci trampingu.

K hanbě budiž konstatováno a pranýřováno, že policejní presidium bylo anonymním dopisem upozorněno na konání schůze a zdůrazněno, že na této schůzi se budou projednávatí politické kejkle, následkem čehož se dostavil zmíněný úřad za zvýšené policejní asistence. A s počátku schůzi ani nemínil povolit. Přes benevolentní jednání pol. úředníků se schůze zahájila, nedosáhla však svého cíle a neslavně skončila.

Kamarádi, usnesli jste se, že se více nebudete scházeti, vaše jednání si dobře rozmyslete, až na vás zákaz trampingu dolehne, že potom bude již pozdě. Z toho plynoucí následky si přičtete pak sobě na vrub.

Dobrý kamarád.

kamarádi!

Zatím co se všude scházejí kluci a holky, aby se poradili, jak společně nastoupit cestu boje proti snahám pašasů, zakázat nám volné trampování, zakázat možnost, aby chudý kluk nebo děvče mohlo do svých plíc, fabrikou začouzených nebo školou a kanceláří stlačených natáhnouti nějaký ten litr čerstvého vzduchu, nastoupit cestu boje proti předvojenské výchově, kterou ukradnou nám poslední volnou chvíli — u nás v Brně toho docílití nemůžeme.

Přesto, že na prvé slezine 13. II. bylo dohodnuto, přes štěkot „osmi staříčků, nepolitických trampů“, ustavit trampský obranný výbor, přesto, že kluci po vývodech kamaráda Vodry souhlasili, že je nutno brániti se proti útokům pašourů, podlehlí na druhé, méně již navštívené slezine 18. III. námluvám „doporučených, parketových“, aby trampování provádělo se dále individuálně, kluci aby se o nic nestarali a ponechali vývoj věci svému osudu.

Kluci zapomněli, že ti „trampové“, kteří odmítají bojovat proti zakazu trampingu, ti že vlastní své pozemky a boudy, zakoupené z peněz svých tátů, že jsou vyjmuti ze zakazu, protože mají peníze a tím i moc, protože kdo maže, ten řede.

Kluci pod dojmem slov zapomněli na rozdíl mezi sebou a „těmi“. Hleďte, vy kamarádi, kteří přinášíte v sobotu domů 40—50 Kč, na něž vaše ustaraná máma již 5 dnů čeká, aby nakoupila potřebné k uhájení holého života, vy, kteří kondicemi držíte se na studích, aby pak po ukončení těchto neměl pro vás stát zaměstnančí

a vy rozmnožili iste armádu nezaměstnaných, vy nemůžete souhlasit „tam s těmi“!

Ríkají, že žádných zákazů nebude, že předvojenská výchova na ně, „staříčkové“, již neplatí, a proto není třeba proti ní se bránit a bojovat, to jsou slova, která mají odvrátiti dobré kluky od pravého stavu věci. To je vědomě napomáhání těm, kteří obě pečou dohromady. To je t. zv. nepolitický tramping, který v zájmu pašourů je vám hlásán!

Byl jsem přesvědčen, že i v Brně jsou dobří trampové, mozolovitých i bílých rukou, stejně vykořisťovaní nespravedlivým řádem, kteří postaví se proti názorům „taky-trampů“. A nemýlil jsem se. 10. číslo časopisu „Tramp“ je toho důkazem. Článek v něm, podepsaný shora uvedenými osadami a šerifem Paškinem je zárukou, že i v Brně uvědoměli trampíři, přes skřehot „příteříčků“ postaví si TOV brněnské oblasti a přesvědčí ostatní kamarády o nutnosti boje proti všemu, co nás zotročuje.

Aby nebylo průtahů ve zbytečném dohadování o místnosti a datu sleziny, kterou současně pro kamarády ze shora uvedených osad a všem dobrým klukům z okolí i zevnitř Brna, jakož i německým klukům z Red Wingsu navrhuji:

ve čtvrtek 9. dubna v hospodě u Švarcbergů,
Brno, Hvězdová ulice 7, velkou slezinu,

na které pokecáme si o všech událostech v trampingu a o dalším postupu. Kamarádi z Arkansasu ovšem přijdou do jednoho! (Pro tento měsíc prominou mi neúčast na osadní slezině. To víte, facha. V dubnu však, hoši, půjdeme společně do toho.)

Tedy, kamarádi, 9. IV. do jednoho ať iste na fleku!

S huronským „Ahoj!“

Bobin-Chrastítko
z Arkansasu.

K novému ustavení T. O. V. v Brně.

Nikdy jsem sice ještě do „Trampa“ nepsal, ale dnes mne to hrozně nutí. Byl jsem na poslední schůzi a nechápu, jak my Moraváci isme zabeđené kebulé. Do všeho nás musí strčit, sami nic nepochopíme a když, tak je už pozdě. Jsem rozhodně pro sružení T. O. V., ať už v jakékoliv formě. Nejlépe by bylo, aby každá osada vysílala svého šerifa nebo delegáta a z nich zvolit předsednictvo. Kluci, nesmíme se toho tak bát! Vždyť to není organisování, to je jen volné sdružení k obraně volného trampingu a takovou věc rozhodně potřebujeme.

Sám se hlásím k spolupráci za mou partu. Jsme jen silniční, neznámí kluci beze jména, ale dělat budem, pokud bude v nás trochu síly.

Ahoj!

Johnny, za partu silničních trampů.

Veřejná trampská schůze

koná se v Brně u Švarcbergů ve Hvězdové ul.
ve čtvrtek 9. dubna v 8 hod. več.

Jak získávat v Brně předplatitele?

Na osadě projednávali jsme agitační týden pro „Trampa“ a rozhodli jsme se, získávat přímé předplatitele. A samozřejmě je to povinností všech kluků. Jak však do toho? Každý z nás chodí někde do hospody, k holiči a pod. a tam všude musí žádat odebrání

„Trampa“ a jeho vyvěšování. Je to zároveň reklamou pro časopis, neboť kdo občas se do něho začte, pak už si jej i koupí.

Rovněž v trafikách, kde „Trampa“ nemají, žádejte, aby od administrace objednali aspoň číslo na ukázkou a řekněte jim, že „Tramp“, jak dneska vypadá, jim půjde dobře na odbyt. Mimo to naše osada odebírá 15 čísel a každý musíme týdně několik jich rozprodat. Joe.

Poznámka administrace. Postup Joeho a kamarádů je správný. Mezi holiči a hostinskými je možno lehce získat předplatitele, avšak pokud se týká objednávek pro trafiky, obraťte se vždy na našeho gen. zástupce novinářství Irrgang v Brně.

K brněnské poslední siezině.

Jsem vysokoškolák v Praze a byl jsem 18. března náhodou u schůzi v Brně, jehož syn vzal mne s sebou na brněnskou schůzi trampů. Jako právníka, jenž dobře vidí do dnešní konfiskační praxe, zajímalo mne naivní povídání některých kamarádů o konfiskacích v „Trampu“. Nedalo mi to a dnes 20. t. m. došel jsem si do redakce „Trampa“, kde ochotně mi kamarádi ukázali, co vlastně bylo zkonfiskováno.

Kluci, byl jsem opravdu překvapen. V Brně jsem trochu podléhal též názoru, že to byla nezřízená snad agitace politická, ale když jsem to viděl na vlastní oči, musel jsem se smát starostím brněnských kluků. Žádná politika, ani pornografie, zcela obyčejná povídka z vojákého života, trochu ostřejší fór a vůbec věci podobné těm, které na schůzi pronášeli samotní kluci.

Je vidět, že zde je průhledný rozkaz z vyšších míst, poškozovati konfiskacemi opravdový trampský časopis, jenž nepíše jen o táboráčkách, teplých objetích pod borovicemi, ale trampsky-ostře hájí zájmy kamarádů.

Každá konfiskace nesmí nám být nějakou výstrahou, nýbrž pobídkou, pro rozšiřování „Trampa“.

Ahoj!

Tramp-študák.

Ahoj, Marion, Peticon, Hawai, Canon River a ostatní miloušové!

Dušinky, v našem brněnském prostředí se dají umakát rácký věci, když na vás, holoubci, koukám nezauiatě z dálky, musím říct, že máme u nás jistě kamarádštější a srdečnější poměr osad i jednotlivců vůči sobě samým, než osady a kamarádi odjinud.

Všecko dobrý, jenom ale ta naše setsakramentská zdlohavost. Než my isme se připojili k protestu proti zákazu trampingu, to už nás všichni ostatní předhonili. A proč? Inu, vono nás eště nic nebolí. Ale, kluci, až

budete jako já trampovat v okolí Prahy, tak si nebudete smět umáknout ani ten nejmřňavější Janhusáček, nebudete smět postavit stan, a uděláte-li krok vedle meze, prožene vás deset hajnejch. Tohle u vás ještě není, ale bude co nevidět. Na Jedovnicích to už začíná. Vaše liknavost v boji proti P. T. paďourstvu, na kterou sakramentsky doplatíte, pramení z vaší bezpečnosti. Kluci, myslím, že bude nejlíp, když se domluvíme co nejdřív, přijďte 9. IV. k Švarcbergům ve Hvězdové.

S miloučkým Ahoj

Staříčský Šakal.

Brněnským klukům.

Dnešní brněnské číslo vychází za docela jiných předpokladů než mělo vyjít. Brněnský T. O. V. z různých důvodů nemohl splnit pořádně úkol, který si vzali na sebe. Přesto však „brněnské“ číslo vychází a i když příprava nebyla na plno provedena, přičíníte se jistě, aby dnešní číslo dostalo se do rukou všech brněnských trampů, neboť jeho obsah je pro ně velmi důležitý.

Prvá veřejná slezina u Horymíra. Přišel jsem po prvé mezi brněnské kluky a jejich kamarádské tváře hned mi prozradily, že ve svém nezkaženém trampství plně pochopí všechny věci, které budeme projednávat.

A opravdu, pochopili. V debatě odsoudili nezapně snahy osmičlenné „oposice“ a po zvolení T. O. V. přislíbili společně pracovat, pro obranu trampingu. Vidím les rukou a rozjasněné tváře a mocné Ahoj při rozchodu.

A rozhovor téměř až do ranních hodin v kruhu několika dobrých kluků mne utvrdil v tom, že brněnský T. O. V. bude jedním z nejlepších.

No a trochu jsem se zklamal. Nedívám se však na to tak černě, jako někteří kamarádi, neboť vím, že dobré jádro brněnského trampingu přemůže počáteční slabost a v nejbližších dnech bude neúnavně a hlavně promyšleně dál pracovat.

V nejbližší době, na novém veřejném trampském projevu projednáme opětně celou věc a pevně věřím, že po odstranění různých nedopatření, osobní neznalosti a zaujatosti TOV pevně se ustaví.

Volám k vám, kluci z Arkansasu, Peticonu, Red Wingsu, Friendlové, Pampasu, Puebla, Karechanu, Marionu a všech ostatních osad, pryč s různými domněnkami! Na veřejné schůzi i pak v ustavující schůzi nového TOV vše si vysvětlíme a pak do nové práce!

Vodra.

Oznamujeme všemu trampskému národu, že isme přes zimu umakali pračkami osadu

„U RYCHLÉHO JELENA“

v Janděkových skalách. Je nás pět řádových špekounů z Kníniček u Brna. S pozdravem „Ahoj!“

Sherii Franta.

Oznamujeme všem kamarádům ustavení osady

„KOLIBŘÍK“

na Veveří, u rokle. Ahoj!

Kamarádi!

Všem trampům a trampkám v Brně a okolí oznamujem, že isme založili novou osadu

„CHICAGO“

(Židenice). Dáváme se s vámi do boje proti paďourům.

Řvoucí pozdrav šerifovi Tomovi a mnoho „Ahojů“ osadě Arkansas. — Řvoucí Ahoj za novou osadu „Chicago“. Ahoj!

Šerif.

Brněnským osadám v Josefském údolí!

Kamarádi! Dověděli isme se, že od naší nepřítomnosti v Josefském údolí rozšířil neznámý tlučhuba v ostatních osadách pověsti, že někdo z naší osady postřelil kluka atd.

Tyto zprávy jsou buďto úplně vylhané, nebo se sběhly docela jinak, než jak jsou přetřásány v osadách. Proto, kamarádi, nerozšiřujte dále tyto zprávy. Pomáháte tím našim škůdcům! Ahoj! Za „Nevadu SBS“ Jim.

Všem trampům a trampkám oznamujeme, že isme si založili v Brně zcela novou osadu,

„MODRÁ HVĚZDA“.

Chceme vám pomoci v boji proti paďourům, a proto — do paďourů hej-rup! S huronským Ahoj!

za osadu „Modrá Hvězda“

šerif Boby.

Pochutnáte si, vezmete-li s sebou na tramping

Pieringovu dršťkovou polévku v kostce.

Žádejte všude. Cena kostky na tři velké porce Kč 3.—.

Boxing Athletika Football

ze života skutečných trampů

vzpomínky na dempseye

anglicky napsal Old Timer, přeložil Feldkurát

II.

Slyšeli jste již něco o „medvědí kočce“ z Bostonu, o „muži se záhadným žaludkem“?

Ne?! Tak dobře, chci vám povědět o matchi Dempseye s „medvědí kočkou“ z Bostonu, a s „mužem se záhadným žaludkem“. T. zv. „medvědí kočka“ nebyl nikdo jiný, nežli manager poraženého Gilligana.

„Muž se záhadným žaludkem“ skřípal zuby a prohlášoval, že Dempsey porazil jeho chráněnce zakázaným úderem, t. i. foulem. Zlost černocho se tím více stupňovala, když se dozvěděl, že Dempsey prohlašuje, že odbude v tentýž večer oba soupeře, a sice odpraví Gilligana v kole číslo 1 a „odstřelí“ „medvědí kočku“ v kole číslo 2. Mezitím co on, Dempsey, povečeří, Gilligan a jeho manager budou se snažit pomoci si navzájem na nohy. — Obecenstvo šlelo radostí a pořadatel, který „čul“ dobrý obchod a uskutečnil match

Dempsey — „medvědí kočka“ z Bostonu

za celkovou gázi 75 dolarů. Při návštěvě Evropy ujišťoval Dempsey, že si mohl tenkrát zlomit vaz, jakou rychlostí spěchal podepsati kontrakt, který zaručoval vítězi 50 a poraženému 25 dolarů.

„Medvědí kočka“ byl jaksi podivný. Ne snad, že zaujímal čestné místo mezi takovými Corbety, Jeffriesy nebo Carpentieri v historii boxingu. Ne, naopak! Tento muž měl pouze záhadný žaludek!

Byl, nežli počal rohovnickou dráhu, největší sensací zábavních podniků a jarmarečních bud — právě „muž se záhadným žaludkem“. To jest, dlouhý černý Laban lehl si v takovém podniku na zem, a kdokoliv, kdo by jej skokem s výše 2 metrů knockoutoval, mohl si tak vydělati 5 dolarů. Samozřejmě musila být uzavřena protisázka o obnos 1 dolaru pro případ, že černocho po tomto skoku na jeho tučné tělo nebude knock out.

Každého večera byl před takovým podnikem shon a nastalo velké skákání. Mladí a staří, tlustí a hubení pokoušeli se nemožnými skoky nechati černocho na zemi, ale „medvědí kočka“, „muž se záhadným žaludkem“ zdál se mít železné tělo.

V Ogdenu byl „záhadný žaludek“ z jeho dřívější „působnosti“ populární a nebylo divu, že návštěva následkem toho byla početná. Přesto, že Dempsey porazil

Kamarádi!

Došlo nám mnoho cizozemských novinek pro trampings. Kedsy à Kč 35.— a à Kč 39.—, pravé skotské lumrjaky od Kč 89.—. Americké košile od Kč 29.—. Trička à la Williams od 8—9 Kč ve všech barvách. Chlebníky od Kč 12.—. Úplně nové typy stanů atd. Novinka — trampské kedsy s koženou podevší à Kč 59.—. Vyžádejte si ceníky!

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

Gilligana a Christiana, byl o 20 kg těžší černocho favorit.

„Boston-Bearcat“ nastoupil do ringu a prohlásil, že Dempseye nechá státi několik round, tento jej však nesmí zasáhnouti do obličej, na břicho však že může fightovati podle libosti.

Gong. Dempsey fintíruje levičkou k hlavě a strašlivým direktem zabořuje pravici do žaludku. K všeobecnému překvapení černý kolos zakřičel bolestí. Dempsey vystihl situaci a po třech takových úderech do „záhadného žaludku“ poslal t. zv. „medvědí kočku“ do říše snů. Ještě dlouho po vypočítání byl „muž se záhadným žaludkem“ knock out.

III.

Jack Dempsey boxerem na tanečním parketu

Ani centu v kapse neměl náš hrdina, hnusný tramp a žebravý boxer (doslovně) Jack Dempsey, když dočundral se svým nejlepší kamarádem stejného povolání, Andy Malloyem, do Montrose. Kdo byl Andy Malloy, řekne vám nyní krátce sám Jack Dempsey. Pocházel z pohorské krajiny Collorada, byl přes 6 stop vysoký v botách, silný v pěstích, a dovedl, bylo-li toho zapotřebí, zacházeti i s bouchačkou. Sílu měl tento chlapec jako medvěd, povahu nezkaženého děcka, a tak jako já „žebravý boxer“. Když byl „dales“ největší přiharcovali isme do Montrose. Dle našeho náhledu zdál se nám fight mezi námi dosti přitažlivým a dobrým obchodem, proto isme se shodli vystoupit nejen jako boxeři, ale též co pořadatelé. Potud podle Dempseye.

tancovačka s pračkou

Jack a Andy se po Montrose dobře poohlédli a shledali, že „Moose Hall“ s 800 sedadly je pro jejich účely nejpříhodnějším místem. V hlavě Andyho zrodila se „grandiosní“ myšlenka, uspořádati po matchi tanec obecenstva s volným vstupem, a tak se také stalo.

Tramp Andy namaloval na obrovité plátěné hadry ne sice pěkně, ale zato dosti čitelným písmem plakáty:

JACK DEMPSEY (POSTRACH ZLATÉHO ZÁPADU)
proti
ANDY MALLOY (COWBOY KILLER COLORADO).

120 dolarů obnášely závazky, jež se hnusní trampové uvolili zaplatiti hostinskému za pronájem sálu, reklamu atd., samozřejmě „na sekeru“. „Postrach zlatého západu“ a „Cowboy Killer Colorado“ na cowboye Montrosu nečinili žádného dojmu.

Když Dempsey a Malloy kráčeli ze svých kabin do ringu, shledali k svému překvapení, že kromě sekundantů a pana hospody nikdo jiný v sále nebyl. Tento číhal jen na svoje peníze. Veškerá „návštěva“ stála v houftech přede dveřmi, ne snad očekávajíc dychtivě výsledek „sensačního“ matche, nýbrž okamžik — volného vstupu k tancovačce.

Přesto se match Dempsey—Cowboy-zabiják odbýval, a oba, roztrpčení nad neúspěchem své agitace, bojovali jako dva dábli. Dempsey byl v prvním kole dvakrát „dole“, vyhrál však konec konců na body.

Pravý match nastal, když tancovačka byla v plném proudu a hostinský pažadoval své peníze. S velkou námahou a monklama (modré oči) podařilo se oběma hnus-

ným trampům prolomiti silný kordon cowboyů, které si hostinský zavolal proti svým nájemcům, hnusným trampům, na pomoc.

Oba šťastně z Montrose zmizeli.

Old Timer, starý boxfan (pravé jméno nechce prozraditi), též asi globetrotter, zbožňuje skutečného trampa, největšího fightera, který kdy provazy stál.

Jack Dempsey, Manassa-Mauler, „zabiják“, zvččnil se v našich srdcích k nezapomenutí, jeho život, jeho grandiosní boje naplnily celé knihy, železnou tužkou vepsal se do našich pamětí. Vždy a při každé příležitosti vynáší Timer Dempseye do nebe, vychvaluje ho. Slyšte proto evangelium tohoto muže, který viděl fighty takových veličin jako Walcott, Dixie Kid, Fitzsimmons, Corbett, Johnson Tom Sharkey, Stan Ketchel! (původem z Čech, pravé jméno Stanislav Klecal, čti Ketčl), a přežil generace Gibbonsů, Billy Papků, Klausů, Grebů, Tiger Flowerů, Benny Leonardů.

Evangelium zní:

Jimmy Wilde byl největší muší váha všech dob,
Kid Williams, největší bantamová váha, která kdy stála v ringu,

Jim Driscoll, převyšoval všechny pérové váhy, které jej následovaly,

Young Gringo mohl mu snad podati sklenku vody,

Benny Leonard jest králem králů ve váze lehké,

Jack Britton nebyl ve welteru nikým dostižen,

Stanley Ketchell by všechny, kteří před i po něm panovali, odbyl (střední),

Georg Carpentier, nechyťtejší a neilehčí technikář, který kdysi v polotěžké divisi panoval,

Jack Dempsey: Jack Dempsey for ever!

Namítli-li někdo něco a horlil pro dnešní generaci Al Brownů, Mickey Walkerů, „Kid“ Bergů, Schmellingů, Sharkeyů, Striblingů a Carnerů, odpověděl starý globetrotter argumenty a každý mu dal zapravdu. A má úplnou pravdu! Není Wildeho, ani Williamse, o Driscollu a Grifru ani nemluvě. A kde je lehká váha, která by podala Leonardovi sklenku vody? Kdo nahradil ringového generála Brittona? Mohl by snad někdo klásti strašlivému Ketchellovi odpor? Kdo dosáhl „Carpa“? Co jsou „Strib“, Schmelling, Sharkey a Carnera proti takovému „Toledo-Dempseyovi“? Jistě a nezvratně zní odpověď: Jednokolové oběti bývalého hnusného trampa.

— Pane rybáři, já bysem koupil rybu.
(Ten rybář je teď v kriminále a ten pán, co se ptal, je utopenej).

beneda:

proti proudu

U nás za okny je široká ulice,
kterou jako mohutnou řekou plují povozů podivné
auta a elektriky lodice,
a lidí šiky.

Do zeleně květů zasadit lokty a bradu
složit do dlaní a dumat v průvanu a chladu
o věcech světa a bídě lidí
je odvaha, podobná síle, která po dobrém obědě
v neděli

vytrvalou chuť nezaměstnaných k životu velebí
a vděčnost za duchaplnost klidí.

Naše malá okna jsou vysoko nad ulice kamením,
díry ve fasádě šedé a zvetšelé,

ale nikdy u nich nehlobám v klidu a nikdy
vzpomínám na přátele, nelením,
kteří jdou ve městě u nás a všude ve světě

po tvrdém dláždění,
nikdy s proudem, který i hranaté křemeny oměle,
nesouce v srdcích cíl a hesla a v dlaních radostrá
znamení,
v nichž a s nimiž je budoucnost nová a šťastná,
vzkříšení neděle.

Chodím po úzkých schodech do ulice hučící
životem.

Na veliká okna myslím, jimiž jednou vyhlédnu
do světa.

Jdu proti proudu s tvrdým pocitem,
že je třeba zbořit zdi, za jichž děrami je odvaha
zakleta,

že je třeba zarazit a přemoci špinavý proud,
v dálku divokým náparem bystrin se rozlít,
starými dřevy a slabými srdci silácky hnout,
znamením vystavět chrámy a heslům dát ožít.
všemu ukázat dlaně a pěstě a čela —

a nepodlehnout!

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalostí po svém zaměstnání. Pište každé dneš
lístek Brož, Kardaš, Řečice, Čechy.

Tramenské kanadky
original anglický Dulbox.
**Kč 178-
až 198-**

Jaroslav Boháta
Smichov.
Proti Knížecí.

Tež poštou na dobírku, vyplacene
Udejte číslo nohy.

Soudce prá Juglovi: „Když tvrdíte, že jste neměli
zlých úmyslů, proč jste si zul v předsíni oné vily
boty?“

Jugl: „Víte, pane soudce, já jsem ohleduplnější
člověk, slyšel jsem totiž, že v rodině je nemocnej.“

Redskin.

Trampové uastupují

do nové sezony s dobrou výzbrojí známé firmy

A. Průcha, Praha I., Národní třída 25

trapem „Trampem“ trapná rubrika „Trampa“

Jo te. 31. il. Jak se z Polska dovídáme, obnovil Pilsudský u vlády systém dvou stran. Jedna je u vlády, druhá je v kriminále.

1. III. Čtenáři „Trampa“ ani nepozorují, že v „Českém Slově“ „Stíny rostou“. A von je tam žádnej nezaljevá a voni furt rostou.

Zviáštní zpráva z pražské „čtyrky“: Právě se dovídáme, že pražská policie zavádí pro svůj „tajný personal“ stejnokroje. Stalo se totiž již více případů, kdy jeden tajnej zatkl druhýho. Dostanou proto všichni tajni bílé kostkované kalhoty a zelené kabáty s ultrafialovými šerpami přes prsa jako funebráci. Prozatím můžeme říci, že na této šerpě bude písmena F., t. j. řizl.

S radostí konstatujeme, že primátor Baxa, jekož i pan Papež t. č. v Římě, dali příklad, jak se starati o nezaměstnané trampy. Jeden odjel k moři na zotavenou, druhému se třásl hlas pohnutím při mluvení do radia.

— No, a teď nám řekni, kde je tady u Krivoklátu to moře.

— Šim tě, jaký?

— No, dyť říkáš, že je Krivoklát 260 metrů nad mořem.

— Viš, proč sklápěj vždycky pod mostem kemín?

— ? ! ?

— Ty vole, poněvadž to přijde lacnějc, než takový most bourat.

— Heleď, Božka, já bysem třeba pro tebe umřel.

— Jéjej, jistě? A brzy?

Hledám zákazníky!

Sport Hněvkovský, Praha II., Mělnická č 12 III.
Telefon 44749. Telefon 44749.

redskin ze seamewu:

taky-interwiev

Nedada si ujít příležitosti, interwievovat p. Parláška, známého to sportovce, zašel jsem k němu, bych se ho otázal, co soudí o našich sportovních hvězdách. Začal jsem Nekoíným.

„Jó, Nekoíný, to je slušnej miadík. Nejlip se mi líbilo, jak teď naposled to vyhrál nad tím Tildenem ve dvanáctým setu knock-out. To bylo báječný.“

„Hm, a co soudíte o paní Junkovy?“ — „Ta, jó, ta má vohromnej styl. Aie to její vítězství nad tím Koželuhem mne překvapilo. Počítal jsem za favorita buď toho šachistu Kádu nebo Gyi-lovana.“

„No, a máme, pane Parlášek, nějakou naději v těch řecko-římských zápasech o mistrovství Evropy?“ „No jak pak by ne? Vždyť takový Pač nebo Flohr nebo snad dokonce Jandera, to jsou prvotřídní zápasníci!“

„A co soudíte o lehký atletice?“

„Obávám se, aby ten Ital Capablanca letos nám neohrozil to mistrovství na 5000 metrů překážek. Však ve vrhu raketou má zajištěný vítězství Maleček. Jedině by mu moh soupeřit Schmelling nebo Lundbergh, ale kam pak na Pepu! Ten to má jistý.“

A ještě nakonec bych se, pane Parlášek, zeptal o vašem mínění na šach.“

„Hm, šach. To je těžkej problém. Já tipuju proti Hampacherovi jedině Antoše, protože jeho přihrávání s krále na střelce je přímo...“

Dál jsem už neposlouchal. Rychle děkuji a odcházím s hrdým vědomím, že jsem mluvil s mužem, který má tak velký sportovní přehled.

Na chystaný zákaz odpovídám tímto:

„Lev nechť zabije mne svojí tlapou, jen volí af mne nepošlapou!“

Kamarádi Foto-přístroje a potřeby

koupíte nejlépe a neilevněji u
fy. **ŠKODA** II., Štěpánská 63. XII. Slezská 13.
Koprujeme. — Vyvoláváme. — Zvětšujeme.

- 'sím tě, koiikātyño je dnes?
- Nevím.
- Dyk čteš noviny!
- No jó, to sou ale učerejší.

„Co si tak našpulenej?“
 „Ani nemluv, cele své jmění strčil jsem do mizerného podniku, a přišel jsem o všechno.“
 „Neblni — a co to bylo za podnik?“
 „Automat na čokoládu, kterej nefungoval.“ šefe.

Eddy: „Tak mě fčera podal plukovník ruku ...“
 Teddy: „Ozaj?“
 Eddy: „No, slít s koně a podal mi ji, abych ho zvednul.“ f.

„Ježíš, ty vole, co voteviraš to vokno? Dyk je venku zima!“
 „No, ty Intelligente, tady je patnáct stupňů tepla, venku třináct, tak dohromady získáme vosumadvacet!“ lord.

Pítá se paní Parlásková paní Mastílková: „Kolik vám dává váš muž na toaletu?“
 „No, to víte, to je podle lokálu. Buď 20 nebo 50 halírů.“ Redskin.

Soudce huláká na Jugla: „Čoveče, taková hromada věcí. To ste nakrad všechno za zimu?“
 „No, to víte, pane soudce, co má člověk v zimě dělat, dyž sou tak dlouhý večery?“ Redskin.

— Ale Tlasko, že má Mary krásnej hlas, vid? Takovej sytej.
 — Jóó! Sytej, to jó. Já jí poslouchám jen chvilku a už toho mám dost. lord.

Trampové!

Objednejte si ihned ceník a vzorky originál
**vzdušných i nepromokavých
 lumberjacků „Robot“!**

Pro vás levně!

V. KALINA, PLZEŇ, ANDĚLSKÁ ČÍSLO 1.

!

Jaro přichází
 máme pro Vás něco
 nového

Vyžádejte si ceniky.

„CANADA“
 Vinohrady, Šafaříkova 1.

Kázeň.

Kapitán: „Hnusný trampe, víte, co je to kázeň?“
 Tramp (v civilu tapecír): „— šně hlásím, dybych seděl v hospodě u deseti piv a dyby pro mě poslala paní majorova, abych jí šel věšet forhaňky a dybych já šel.“ f.

Byl žid na důstojnickém pšese. Dobírali si ho vojáci, špičkovali, až jeden důstojník spatřil náhle, jak po židově kaftanu leze veš.

— Hle, žide, zvolal zlomyslně před celou společností, ukazuje prstem na veš, tady ti leze desetér!

— Aj-waj, vskutku, poděšl se žid a cvrnkl se vši tak, že odletěla na důstojníka, marš prevíte k regimentu! lord.

Poučné mladým.

Až budete někdy vožralý iako já a budete vidět na stole tři fľašky, šáhnete po té prostřední, poněvadž ty ostatní tam nejsou. —šefe—

— A vyznáte se ve vyvážení hnoje a močůvky?

— To si myslím, vždyť jsem v tom vyrost. —šefe—

kamarádi!

Četli jsme v „Trampu“ pozvání osady Mladých Slonů na čundr do sovětského Ruska. V osadě se strhla okamžitě strašná rvačka, protože všichni chtěli být navržený za delegáty. Ale blbý ie, když ňáký kluci podkládají čundru úplně jiné význam. Neznám trampa, kerej by moh vodmítnout pozvání kamarádů vodkuškoliv, jen když se tam může dostavit. Kolik našich kluků už si začundralo po Italii, ale žádnýho nenapadlo, podežívat je proto z fašismu. Proto, kluci, kerý nechcete věřit placením zpravodajům našich novin, kerý, jak známo, dostávají za každěj litr krve vo desetikačku víc, svěřte sveim kamarádům, klukům z osad, aby nám řekli, jak to tam nahoře vypadá a jestli se tam vopravdu z nedostatku jinýho žerou pečený děti.

Kluci, sbírejte co nejvíc, protože, chápejte, že i vy si rádi zakouříte a koupíte něco na památku. Teda, podpořte kamarády, až se vrátěi, tak voni nám to zase vynahraděi. Zdraví vás Venca z Nevady.

franta šerif:

povídky o špatných dětech

II.

Popíratí třídní rozdílů lidstva se proti vůči řádu přirozenosti lidské. — Humanita má být ozařena charitou nadpřirozenou — a proto vám, pane arcibiskupe dr. Kor-dači, věnuji tuto povídku, a vás, mladi mužové a děvčata, vyrostlá tam „na dně“, si volám za svědky, že nežlu slovem.

Jarda Hurych je zločinec. Odypkává si doživotní žalář, protože spáchal loupežnou vraždu a stiskl s chladnou rozvahou kohoutek revolveru, namířeného na hlavu svého bližního. Jarda vyrostl ve spinavém roháku na před-městí, a stará matka, jež byla blba a sotva se sama dovlekla na záchod, mu nikdy dobře nevysvětlila, jak vpadal jeho otec.

Sestra byla stará dvacet let a byla prostitutkou, jednou z nejubožejších, protože měla odulé rty a rozplácly nos. Měla věčně sešlapané střevičky, a tu bylo těžko sehnat hosta, který by zaplatil i hotelový pokoj. V létě a za suchého počasí stačil park k vyázení par korun, ale zle bylo, když pršelo. Tu bylo nutno chodit domu, s počátku opatrně, aby se bratr nezbudil, ale i to časem zevše-dnělo, když Jarda ráno po odchodu návštěvy natahoval ruku a chtěl něco za to noční „otravování“

V domě bydlelo několik děvčat, jež prodávala svoje tělo, ale ta se shodovala všechna v tom, že Hurychova je ubohý „šancaik“, který dovede dělat za najedení nebo par korun ty nejhorší prasečiny s hostem. Musela, vždyť i ta kava, vypitá v zapadáku ve stoje, je lacinější, nežli podána v prvotřídním okolí.

Jarda byl ve svých deseti letech odborníkem ve vypra-vením zamažaných historek v kanale pod ulicí, kde se kluci onanovali a kde se dělili o lup, ukradený z košu před kupeckými krámy.

Ten kanál byl hříště dětí, a dětské, čisté oči, jež jsou prý jak nezkalené studanky, se zde ze tmy dívaly na chlapy s úchylnými sklony, nevědoucí, že jsou z ukrytu pozorováni.

Ten kanál neresti byl tak ponurý a smrdutý jako život ve třídě, jež děti si zde hrály, zatím co jiná třída jezdila ve vozech nahore. Byly vinné ty děti nebo ten kanál? Byli vinní jejich rodičové, kteří jich měli sedni, jako Kozovi, jejichž Pepik chodil s Jardou do školy? Byla vinná snad vdova Krausova, jejíž Venca se pokusil

o znásilnění děvčete, jež mu několik kluků drželo, a pak přišel do polepšovny?

Byli vinní rodiče Kozovi, kteří nutili své děti k mod- lůbce, návštěvě kostela i ke zpovědi a nevěděli o tom, co se odehrává v duších jejich zatím co otec přidával na stavbě cihly?

Všechny ty děti byly bezvěrci. Byly sice, ony i jejich rodiče, v církvi, ale smály se v kostele tomu, co se při- čili jejich rozumu, a hrozby peklem neúčinkovaly na zplozence pekla proletu.

Pepik Kozů chodil odvádět košile, jež matka šila, a tyto cesty byly učením nenavisti. Stará židovka a majitelka zavodu často mu s hysterickým ječením hodila něco na hlavu, že to musí matka opravit, a zadržela mzdu. Pak se muselo rychle utíkat domu a zase zpět, aby bylo večer co jíst. Běželo se kolem obchodů s lahůdkami a kolem světél kavaren, a dětské plíce musely rychle pra- covat, aby vše sáhly, než se zavrou obchody a nebude možno dostat chleba.

Nenavídel, jako všichni jeho kamaradi, tu třídu, jež je nahore za těmi světly, která jí dosyta a neda najist těm, kdo přidávají na stavbě či šiji košile, a jejichž děti vhani do kanalu.

Jednou ukradli společně s Jardou v tramwayi tobočku z kabelky slečny. Kdo byl původcem toho zločinu? Jarda či Pepik, jenž byl chycen, ale bez peněz, s nimiž utekl druhý? To se nevysvětlilo, protože nikdo vše za- přel a dusoval se ve škole katechetovi, který mu slíboval odpuštění věčně i časné za přiznání.

Byl bit i od otce a nepřiznal se, a tak zůstalo při tom, že druhého lumpa neznal a byl pouze náhodným svědkem. Jaka to byla pak srdečna zabava v kanale, kde se kouřilo za lup a pokazily se žaludky cukrovim a kyselými okurkami.

Jarda je zločinec, odypkává si doživotní žalář. Jeho sestra byla již popravena tuberkulosou a syfilidou. Venca Kraus a ostatní? Kdo ví, co z nich bude!

Humanitu, ozařenou charitou nadpřirozeností, je třeba vydynamitovat. Tvrzení však, že všichni lidé jsou si rovni, jak si to představují papežové, kteří současně klidně řeknou, že musí být rozdíl v třídách, je nam už sympatičtější. Vy a vaše třída, jež zavínila všechnu bidu a neřest světa, kapital, jehož jste sluhý, jste na- tropili už tolik zla z míst, kde ise vladu, že je čas, vas vysřítat.

Nechceme vas a vaše děti hnat do kanálů, nechceme vas hnat podávat cihly a šit flanelové košile. Chceme stat jako rovni vedle vas na slunci a proto je nutno, aby celému světu vladli ti, kdož také pracuji.

Kamarádi!

Navštivte pilně restauraci u „Labutě“, Praha III., Újezd 32. Dobré pivo, levné a dobré občedy a trampská společnost.

Kamarádi

kupují jeu dobré, výkonu schopné a při tom levné gramofony za Kč 439. — a desky všech původních značek od Kč 20 — v gramofonovém bazáru v Praze u Wilsonova nádraží.

Ahoj, kluci Hanácký!

Počítáme již třetí rok od vyjití prv- ního „Trampa“; kořikátý rok taky trampujem, sice přesně nevím, ale myslím, že jsme se mohli za tu dobu už rozhébat. V jiných oblastech dávno už mají své TOV a my se zatím do- sud ani neznáme. Jelikož Brno je daleko a Ostrava o nic bliže, tak by bylo záhodno, utvořit vlastní oblastní TOV. Čím dřív, tím líp!

Kluci, hleďte! V min. čísle psali dva noví kamarádi z Kopečka u Ol., že by tam něco chtěli podniknout. Navrhují proto, aby každá osada vypravila na vel. pondělí dopoledne na Kopeček své spinomocněné zástupce a tam by- chom ujednali společný postup všech osad. Pak se do toho jak se patří vložíme a uděláme trampský pro- testní a informační večer. Všichni, kteří budete moci vyplnit program nějakým číslem, tak to oznamte kamarádu Menšíkovi co nejdříve. Jeho

adresa je v 11. čísle „Trampa“. Kluci, jaro je tady a proto ukažme, že my Hanáci nejsme tací poseři, jak se zdáme.

Slyšíš to Přerove, Olomouci a vy ostatní?!!

Ahoj!

Robin-zbojník.
os. Bimbambulla-Lipník.

Vše pro tramping a camping nejlevněji

Josef Krátký,

PRAHA II., Pořic 8.

Sport Lesatov

PRAHA II., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké gum. trampské obuvi

HOOD-(Tiger) od Kč 39.—

lord:

švejda harmonikář

Hned ten den na to co mě vyhodili z práce, seznámil jsem se se starým Švejdom harmonikářem. Hrál u cesty, kde procházeli lidé a já težel na trávě s rukama pod hlavou a poslouchal jsem jeho harmoniku. Dost dovedně na ni mačkal, ale můj úplný zájem vzbudil teprve, když jsem zaslechl Kamarády; to už jsem si trýznil hlavu, kterak se s nim seznámí. A pak, když nikdo nešel a on si zapaloval špačka, můj plán byl hotový: připálení — nabídnutí cigarety — a už jsem seděl vedle něho. Takové známosti mezi nuzáky se tvoří velmi lehkou: tys lidská veš a ja taky. Pohleď, takové je moje srdce a dávám ti z něj kus; výměnou si vezmu tvoje přátelství. Není třeba podati si ruce a ukláněti se; v tu chvíli, kdy mě žebrák Švejda řekl „sednou si tu vedle“, bylo mě o mnoho líp, než kdyby vrchní zemský rada tiskl moji ruku a tisíckrát opakoval „těší mě!“

No a ja si tenkrát sedl a můj pohled zvědavě sklouzal po novopečeném příteli. Od rozhalené košile na záplatovaný kabát, ku dvěma těžkým mozolovitým rukám, na staré zaprasené kalhoty, sepnuté páskem a rozkročené nohy. Vlastně nohu. Neboť tam, kde měla býti noha druhá, vyčníval od míst, kde bývá koleno, dřevěný kůl, ke konci zužený. — Protěža.

A Švejda vidu můj pohled, vypravoval:

„To není z války,“ začal, „to je z továrny. Pracoval jsem v železárně s mnoha kamarády, na tři směny. Zároveň se mnou dělal starý Havlík, dobrý dělník a ještě lepší kamarád. Jestli ještě železářny neviděl, tak nevědi, co to je. Rozžhavený vzduch sál z peci, z taveného železa, pára z vody schlazující otvory lisů syčel, bouchá, motory a stroje řvou a do toho buší kladiva. Básníci tomu říkají symfonie práce a my peklo.“

Žijete-li v tomto řevu a dusnu, po dlouhé hodiny vysílající a úmorné práce, po které přijde jako výživa bandaska kafe a šišku chleba, nepodivíte se, začne-li vám časem třesit hlava a dostaví se slabost.

Taková nevolnost přichází občasně a všechny na jednou také přepadla mě.

Už při nástupu bylo mi jaksi mdo a točila se hlava, ale doufal jsem to předžet. Kdepak odejít si z práce! V kanceláři hádají se s vámi o každou minutu, kterou chtějí při výplatě strhnout a máma doma čeká na každý šestáček. Držel jsem se tedy, zatal zuby a hleděl slabost přemoci. Ale stále víc a víc jsem bledl, nohy se mě třáslly a v očích tančily mě rudé kruhy. Těžce jsem dýchal a nepřítomně zíral na stroj. Pak se začal sál se mnou houpat, točit a já se zvolna klonil ke stroji; ještě slyším kterak Havlík křičel, běží ke mě, ale nevnímám už nic.

Když jsem prvně pootvěřel oči, spatřil jsem lesklé, bílé stěny. Bílý strop a bílé postele. Nade mnou skláněla se hlava sestry ošetřovatelky s laskavým úsměvem: „No, to je dost, že už jste se probudil! Dva dny na to čekáme a vy ne dáte si říci!“ Nevěděl jsem o ničem, teprv od sousedů jsem se dozvěděl, že mám už po operaci. Měl jsem štěstí, že Havlík skočil v čas; stroj mě rozdrtil nohu do kotníku a lékaři ji vzali u kolena..

Několik týdnů válel jsem se ještě v nemocnici a potom jsem vyšel prvně ven. S berlou. Z počátku to šlo bidně, ale člověk si zvykne; teď už chodím zcela pěkně. A podporu dostávám taky. 184 Kč měsíčně a dost si vyžebřám.“

Starý Švejda zmíkl a opodál z tenisového courtu bylo slyšeti dopady míčků a smích synků pražských fabrikantů.

„A kolikrát slyším,“ pokračoval Švejda, „jak mě lidé často litují: „to má jistě z války, chudák!“ říkají a já se tolik za to stydím, když mě považují za nějakého hrdinu...“

A v tu chvíli jsem věděl, že, žebrák, mrzák, dělník Švejda, je větším hrdinou než sam maršalek Foch.

red-rat:

rudé květy

Když hrbatý Jan zemdlenými již prsty vytukával na starém Remingtonu datum poslední objednávky, kdesi v koutě kanceláře, v haldě zaprášených listin, chraptavě zaškytaly staré hodiny. Jeden, dva, tři malátné údery. Oči, hluboko zapadlé v žlutém pergamenu pleti, se vyjasnily a dopadly na kalendář. Bylo posledního a sobota. — — Bílá ruka v kapse ošumělého zimníku křečovitě svírala tři zelené bankovky. Ve vzduchu bylo ien zcela nepatrně cítit jaro. Před nádražím byla spousta lidí Nejvíce lýžařů. Jedou do hor — do hor, kde je tak čistý vzduch a tolik bílého sněhu. — — Jan byl mlád — záviděl

jim. — — Pak si vzpomněl, že své lyže přeci prodal, aby mohl koupit uhlí — — a rychle odcházel. V prsou pocítil pichlavou bolest a prudce se rozkašlal. Levou rukou tlumil suchý kašel, pravou svíral zelené bankovky. — —

Ledový krunýř Vltavy onemocněl černými kalužemi. Na rohu ulice babka s fiálkami drze odsunula lokomotivu starého kaštanáře. Před garáží šofér osmdesátikoňové limousiny odstraňoval řetězy s rezervních pneumatik. Jaro slaboučce vdechlo do ulic. Toho dne Jan neobědval, aby naplnil plíce vzduchem z kouře hnědého uhlí a automobilových výfuků — — který chvílemi zavoněl jarem. — —

Červené, modré, zelené vlečky sálaly vůni drahých voňavek a francouzských pudrů. Smokingoví panáci, kteří seděli vedle nich, šfílili vůni zelených bankovek. V té noční kavárně znali všichni hrbatého Johna — saxofonistu. — Vrchní číšník probodával očima „Gretu“, za to, že smoking sedící vedle ní neměl chuť na kuřátko s majonézou. — A saxofon kňučel tango „Ty můj cabalero, krásný — — —“. Suchý, nepřijemný kašel a pichlavá bolest v prsou přinutila bílé ruce k odložení nástroje. Černé oči se široce rozevřely a ztrnule hleděly na jakýsi předmět v ruce. Hrozná předtucha smrti projela mozkem hrbáčce. A pak horká slza sklouzla po žluté tváři, smísila se se studeným potem a dopadla na bílý kapesník. Na jednom jeho cípu byla rudá skvrna, která rychle vysychala. — —

Vrávoravým krokem přiblížila se paní finanční radová: „Můj — muž — — hik — zvrac — cí — hik v to — a — letě hik — — až se bude — hik — vracet — — tak mu zahrajte — řiá — kej hik ten — říznej po — chod, chi, chi, chi — — —“

Když líné chuchvalce tabákového kouře neprostopně obalovaly lisavé světlo růžové lampy, pan vrchní s neuvýslovně sladkým úsměvem dovolil si jemně upozornit na policejní hodinu. — — Hřejivým teplem dopadal sluneční paprsek na modré razítko bílého polštáře. Vzduchem, páchnoucími karbolkou, malátně vrávorala první moucha a slabě bzučíc jezdila po okně. V té nemocnici nikdo neznal č. 13, hrbatého Johna — písaře a saxofonistu. — —

Na malém stolku u sousedova lůžka ležela kytička fialek. Jeho děvče mu přineslo tento „pozdrav jara“. A hluboké oči pomalu sklouzly na stolek č. 13. Hledaly tam také pozdrav jara. A našly je. Jenže v podobě kapesníku, prosáklého rudými skvrnami..

Kanoe kupujte jedině u Janouška,
Podolí č. 160. Tel. č. 454-88
Stálý přís. soudní znalec.

drby z čundrů

10 nových osad týdně!

Nová plzeňská osada, lágrující u Kornatic, rybníka, se šerifem Bambulou, „Sportovci“.

A taktéž plzeňská č. 2. „Tuláci lesa“.

Třetí je opět z Plzně „Tři mušketýři“.

Čtvrtá příběhla z Jindřichova Hradce. Jmenuje se „Wabanaki“.

Pátá opět z Prahy, lágrující v Údolí Děsu, slyšící na „Stay-West“.

Šestá také z Prahy „Rivers vagabond“.

Sedmá z Karlína, který je z Prahy nejméně tramský, tedy tím potěšitelnější, „Synové dálky“.

Osmá z Lodenice u Berouna, „Wollfs-Ascalona“.

Devátá z Mladé Boleslavi, na kterou volají „Panchila“.

A desátá z Vysočan „Silná trojka“.

Tento týden se jich ohlásilo šestnáct. Potěšitelný tento počet zmenšujeme o šest, které neudávají adresy. Nezapomeňte proto vždy udávat adresu jednoho člena osady.

Osada Modrá kotva v Nýřanech pořádá za účelem sehnání prachů na čundr Ruskem

tancovačku při jazzu z Plzně

Každá osada může zazpívat nějakou píseň. V sobotu 28. března 1931 od 19¹⁵ hod. až do 3. hod. ráno u „Langů“. Kluci a holky, přijďte v tramském, ale něco na nožky. Hodný hospodský Vás nenechá dřít parkety v bagánci. Zvou Kotevníci.

Administrace: Předplatitele žádáme, aby co nejdříve zaslali dlužné předplatné, neboť byli bychom nuceni, některým příštím číslem počínaje, zastaviti další zasílání časopisu. — Přijmeme několik kamarádů (i z větších měst: Brno, Píseň) k jisté administracní práci za poměrně výhodných podmínek. Hlaste se v administraci

Klukům ze severské sleziny.

Ani mne nenapadá někoho kárat. Ale je nesmysl rozbíjet věci, které se pak musí zaplatit, je nesmysl vyvolávat zbytečné výstupy s lidmi zrovna tak, jako by byl nesmysl dělat z trampů nějaké sentimentální abstinenty. Kluci, Macák je fajn člověk. Víte, co říkal, když jsme mu vlezli na sál: Mládenci, dělejte si co chcete, jenom mi neprobořte strop. A co se stalo? Někteří „kamarádi“ se snížili ke krádeži. Vrhá to na zdrucující většinu z nás velmi mizerné světlo. Jsme buřiči, sprostáci atd., ale nikdy ne zloději, kteří by škodili lidem přátelsky s námi smýšlejícím. Kamarádi, zamezte, aby se podobné věci dělaly. Vždyť to je nejkrásnější příležitost pro paďoury dokázat, že škodíme venkovským lidem. My se naopak musíme snažit, abychom s venkovským lidem, hlavně chudým — vycházeli co nejlépe.

Proto kamarádi, potírejte zbytečné frajeřiny některých „trampů“. Neznamená to ovšem konec kanadským žertíkům.

Ahoj!

Bakunin.

An die Kameraden von Red Wings und „The Lone Sailor“.

Mit wahrer Lust und Wonne haben wir gelesen, daß die Idee des freien Tramping auch zwischen die deutschsprechende Jugend in diesem Staate durchgebrochen ist.

Um eine große Masse von guten Kameraden, die uns im Kampfe gegen die Paďours helfen sollen, zu erwerben, muß man inmitten aller Jugend dieses Staates, ob sie jetzt deutsch, magyarisches, slovakisch oder rüthenisch spricht, arbeiten.

Vorläufig seid Ihr, Kameraden, gekommen. Seid uns willkommen. Es sei Eure Pflicht, unsere Idee zwischen der deutschen Jugend zu propagieren, damit wir einmal sagen können: Wir alle, egal welche Sprache wir reden, wollen zusammen kämpfen!

Es ist schade, daß Ihr vorläufig so wenig seid. Ihr hättet einen Delegaten auf den Čundr nach der Sowjetunion schicken können, doch ich

glaube, daß Ihr Euch mit dem Referate unserer Delegaten zufrieden geben werdet.

Also, Kameraden: Geschlossene Front und zusammen wollen wir rufen: In die Paďours — hej rup! Wir drucken Euch die Hand.

Valda von Oktábr.

Něco o první dívčí slezině.

Tedy první krůčky k naší dívčí slezině jsou zahájeny, a nyní záleží pouze na nás, abychom další kroky vedly přímo k cíli. První naše předběžná slezinka vydařila se nad očekávání dobře. Hlavně to jsme ukázaly, že máme snahu, a chceme něco dosíci. A to něco je právě tak důležité, že nemůže se přejít pouze slovem. K tomu účelu ujednaly jsme na naší páteční schůzce „U Černých“ naší definitivní slezinu, která se koná 12. dubna 1931 v osadě a chatě Boba z Hurikánu (u Hvězdonic). Kluci, jen si nemyslete, že nám tam půjdete kybicovat. Žádný kluk tam nesmí, bez výjimky. A vy, děvčata, připravte se na příští pátek na opětnou naši schůzku. Připravte si předem látku k probírání a opakujte, začátek je v 8 hodin. Na žádného nečekáme.

Ahoj.

Blanka.

Oznámení.

18. března sloučily se osady „Oktábr“, „Rebel“ a „Seamew“ ve spojené osady Oktábr. Na schůzi vytyčen program: boj proti paďourům, rozšiřování trampingu a časopisu „Tramp“ a přijata následující resoluce:

My dělníci, studenti a nezaměstnaní ve spojených osadách Oktábr prohlašujeme, že chceme bojovati nejen proti persekuci trampingu, ale stavíme se po bok celé dělné třídy v boji za její úplné vítězství.

Za Oktábr: Karel, Vlasta, Valda, Chicot, Tavina, Marko, Riccardo, Kim, Sharly.

Za Rebel: Afka, Ichma, Patka, šefe.

Za Seamew: Morgan, Redskin.

Na delegaci do SSSR vybráno protozatím KČ 30.—.

Do paďourů hej rup!

Spojené osady Oktábr.

Napište si ihned do „Trampa“ o sběrací listinu na čundr do sovětského Ruska.

Osada redakce

Ahoj kamarádi!

Osada „Colorado“ ve Vršovcích koná své schůze vždy 1. a 3. čtvrtek v měsíci v restauraci u „Kodešů“, Vinohrady, Slovenská 19. Dopisy tamtéž. Frank.

Osada Liberty U. S. oznamuje, že všichni osadníci a hlavně jejich squav jsou spokojeni s deskami a gramofonem z gramofonového bazáru u Wilsonova nádraží.

Kamarádi!

Budete-li si kupovati kanadky, kupte jediné u firmy Bohata, Smíchov, Nádražní 18, jež Vás solidně obslouží cenou, jakostí i prací, jako obsloužil mě k úplné spokojenosti.

S kamarádkým Ahoj

Jim ze „Stormy River“,
Kolín.

Sběrací listiny k zajištění čumru do SSSR zašleme na požádání, Pište ihned!
Red-Rat:

Osada Ztracená Kotva

v Břasech pořádá 28. března v 7 h. v krčmě „U dvora“ ve Vranově. I. trampskou slezinu.

Trampské písně. Divoká scéna. Kluci z Plzně a Rokycan přičundrujte!

První trampské potlach os. „Tuláků onoho světa“ v Příbrami, konati se bude dne 5. dubna 1931 v restauraci na „Skalce“ u p. Máchy. Kamarádi, kdo přijdete, tak v trampským. Kdo co umí, na scénu s tím. Vstup 5 Kč. Pro kamarády nezaměstnané několik listků volných. Za os. T. O. S.

šerif Joe, mariňák,

Příbram 260-II., Sebastopol.

Osada Adelajda

oznamuje, že přesídlila do nové místnosti u Pivoňku, Praha XII. (roh Moravské a Sumavské ulice). Při volbě po odchodu šerifa zvolen byl šerifem kamarád Macendy. Tento šerif bude

se o osadu řádně starati a nebude jí vyžíratí a ožíratí. Řveme stále: Do paďourů hej rup.

Následující značky mají v administraci k vyzvednutí dopisy: Tři dalších sedm, Dobré trampky jeden, 150 Kč dva, Spolumajitel jeden, 2—3000 dalších sedm, Osada další dva.

Tonda Hamizník:

Franto - Divoký Fatty, vzpomínáš? Ale až to budeš čist, nezlob se na mně. Nemohu na to pořad zapomenout. Umím to svěřit papíru, ač vím, že ty by jsi si to nepřál. Na svém čundru Sázavou přibelhal jsem se svou kostrou do menší vsi. Hlad jsem měl pořadnej a prachy nikde. Zlodějem jsem se ještě nikde neučil, tak jsem musel s prosíkem. Padnu do hospody a žádám toho totra vykrmeného s dvoucolovým lalokem, aby mi dal něco k žrádlu. Jó, takových by přišlo. To bych moh vyvdřet jenom paďourum. Tohle mě řek. Ale pak se učeně zamyslel a povídal: Vlastně já vám řeknu, kde vam dají zadarmo najíst. Běžte tedy nahoru a pátej barák u sílnice, tam je ohřívárna a naena armády spasy. Tam se můžete dobře a zadarmo najíst. Tak teda tam jdu. Přijdu k baráku, mrknu po něm a hledám napis armáda spasy. Nikde nic, jen u dveří skromný smaltovaný štítek: „Četnicku stanice“. Hezky sem se vyklepal, bagančata voprášil a vpadnu tam. Četník tam seděl jen v košili. Asi, že na muj příchod nebyl připraven. Ja mu to promijim a koukám kolem sebe. A pak začnu svou. Že bych se rád najed atd. Byl svobodnej a vařil si na stanici sam. Tak mu udělal několik vajíček, ale pořadnej flák chleba a já se ohromně nabod. Mezi jídlem jsem mu vykladal, co mě řek hostinskej. Asi, že mu to přišlo k smíchu a povídal mi: Už jste se najed se mnou. Teď jsem si pomyslel, že mně už jistě zavře. Ale von ne, vyved mně dolů a šli jsme do hospody. Dal mně pivo, pak druhý,

třetí až šestý. Viděl, že už mám dost a povídá! Tak je vám dobře, mužetě jít. Pane hostinský, mám 2 piva. Platím. A co ten pán? Tu utratu nebudete pane strážnístře platit? Jó, to máte tak: Vy jste ho poslal ke mně, abych mu dal zadarmo večeri, a já ho zase vedu k vám, abyste mu dal zadarmo pivo. Tak myslím, že jsme si kvit. Má poklona . . .

Všem squaw!

Čtete horlivě „Trampa“ a hlavně stránku našich squaw, čímž jsme nabýly přesvědčení, že mezi námi je většina správných trampek, které mají pojem, co je to vlastně tramping. U nás na Ostravsku je mnoho paďourek, které vůbec nemají pochopení, co nám poskytuje pobyt v přírodě, naopak vysmívají se nám.

Ostatně nám to ani nevadí, my jsme zase toho náhledu, že tanec a jiné požitky nám neposkytnou nikdy toho, co příroda. Pro dnešek dost a voláme z plných hrdel:

„Do paďourů — hej rup.“

Manon a Nina z „Broadway“.

Redakční sdělení.

Hahoj, kamarádi, po dlouhý době jsme tu zas. Teď kluci trochu trpělivosti, je toho moc. A pište, buďte stručný. My už vám zas tady budem sdělovat, co jsme hodili do našeho redakčního koše:

Franta II. z Red C.: Nejde to, pošli něco jinýho. — Mítan Weirich: To samý. — Jarda: Heleď, kašlem na ně. Nebudeme jim dělat reklamu. — Robin Zbojník: Zkrátli jsme, už to de. — K. Heřmanský: My nic takovýho nehledáme, obraťte se na A-Zet. — Ferry: Censura? Chach! Ty to víš a my to taky víme. Za censuru nám vinu dávat nemůžeš. — Paža: Radíme ti, abyste si to vyřídili na TOV. — Ferry z Colorada: Zkrátíme. — R. Jandíková: Taky zkrátíme. — Nobody z Robo: Za chvíli to pude. — Holajs-Solajs: Později

HOODKY (KEDSKY)

orig. americká trampská obuv k dostání ve všech větších sportovních závodech.

Značka Hood Tiger Kč 39.-

pro trampa nepostradatelná, s vložkou proti pocení.

Malý oznamovateľ.

(Slovo i Kč. — Pro předplatitele a přispívatele 70 haléřů. Tučně tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

PRODÁM 4 HP motor do ložky Zn „900 Kč“.

PRODÁM skládací starší kajak. Zn. „Dvousedadlový Klepr“.

CESTOVNÍ CANOE prodám. Zn. 1200 Kč“.

NA SEMINÉDLNÍ vodní čundr hledám 1—2 společníky. Zn. „Červeně červenec“.

HLEDÁM kamaráda na tramp. Zn. „Začátečník“.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

VELO-TRAMPING vše dodá, opravy provádí Hanousek, Žižkov, proti Sokolovně. Potřeby, torny, míče, baterie.

VELOCIPEDY VONDŘICH závodní, poiozávodní, cestovní, balonové, všech značek nejlevněji. Karlín, Vinohradská tř. 9. Smíchov, Palackého tř. 23. Ceník zdarma. Telef. 300-32.

KAMARÁDI! Miliony amerických trampů hraje na koncertní tahuč harmoniku model „Tramp“ za Kč 78.—. Žádný výlet bez harmoniky „Tramp“ nepodnikajte. Harmonika zvítězila v Radiorozhlase ve všech evropských státech. Americký hudební závod: Švarc, Praha, „Lucerna“.

VZDUCHOVKY, PISTOLE velmi výhodně V y s k o č i l, Smíchov, Palackého 2.

KAMARÁDI! Kanadky, kedsy, la a ievně, koupíte u J. Hornofa, Praha VII., u Hlávkyva mostu. Stanice elektrické dráhy 6, 8, 12, 18.

HLEDÁM letní byt, jeden pokoj na celé léto do 400 Kč měsíčně kdekoli na venkově. Adresa: Švarc, Praha-Lucerna.

TRAMPSKÉ CHATY kdo by postavil v krásné romantické lesnaté krajině u dráhy, řeky, 20 km od Prahy. Místo prodám neb pronajmu. Nab. pod zn. „Klid u Prahy“.

KANADKY la vysoké 260 Kč, polo 195 Kč. J. Skála, Smíchov, Štefaníkova 23 (u Anděla).

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceniky vetešnického zboží zdarma.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9.90 Kč. P i h e r t, Praha II., Spálená 15.

LODĚ — ŘEPA — BRÁNÍK, proti pivovaru. Telefon R. F. 1163. Podolí, Riegrova čis. 68. Plná záruka.

Osadní pošta.

Osada Adelaida!

Oznamuje, že její šerif Bogan odebírá se v těchto dnech na exccírák. Jelikož to byl moc dobrý kluk, loučíme se s ním a přejú mu hodně cvočků. Nezapomeň na osadu a přijchej brzy na kopec. Tedy vojně zdar! Jura, jura, jura. „Macendy“, t. č. referent.

Tony B. H.!

Co je s Tebou? Ozvi se! Ztratila jsem Tvůj lístek s adresou, proto Ti piši takto. Viš, ale proto, že jsi zmiznul z Prahy, nemusil bys zapomenat na „Tramp“. Myslim, že nejsi tolik zaneprázdněn, abys nemohl poslat vzpomínku do našeho listu. Těším se. Ahoj! Lucie.

Bludnej, heled!

Až zas budeš psát o trampkách z Budvajzu, že jsou manekynky, vypiš, prosím tě, které to jsou, abý se to nepletlo, ono je tu více tremppek, a pak se neví kteréj má bejt fir. Lavecký vděčná za reklamu. Nám trempkám jis ě ne. Ty, o kterých pišeš, jistě neví, co je to tramp, ale přesto jsou „také trempky“. Škoda, že jsi tu u nás nepoznal aspoň jednu dobrou holku, jistě bys věřil, že i my holky dovedeme bejt dobrej kamarád. Ahoj! Toik k Tvýmú článku pro Boženu v čis. 8.

Tulačka Hajde.

Velké Ahoj! pro celý strakonický trampský svět se svým okolím jako „Podsrp“ atd.

Osadě „Santa Lucii“!

Dává se vědět, že dne 30. t. m. 1931 o půl 8. hod. več., sraz u domu šerifa Šakala. Kamarádi a kamarádky, dostavte se všichni! Za osadu osadní det. Dan.

Kamarádům z „Údolí sporů“.

Spojené osady „Údolí Ticha“ přejí mnoho zdaru a štěstí Vaší nově stvořené osadě. Pepík z „Bostonu“.

Gaučo a Hajdo tulačko!

Mohutné Ahoj! od osady Tolmačov! Gaučo, zašli mi tvoji adresu. Tvoji adresu sice mám, ale nečitelnou. Adresu moji mají kluci z Budvajzu. Přišek.

Jiřino-Jihlavačko!

Mohutné Ahoj! od osady Tolmačov. Zaslali jsme Ti dopis a Tys nám neodepsala, tak co je s Tebou! Zo osadu Tolmačov: Plíšek, šerif.

Do drbů!

Ahoj! volám Tobě kantore na Podkarpandu. Odpovídám na Tvůj článek v drbech o mém čundru do Francie. Tedy věř, kamaráde, že ve Francii jsem byl, ale nemám ve zvyku, o tom rozepisovat se ze široka, jako to dělají ti, kteří čundrají kolem boudy, a mají plnou držku o kamarádství a kecaj o čundrech, který dělali s plnou držkou. Vrátil jsem se, protože matka byla nemocná, a také proto, že jsem nemohl

sehnat práci, abych něco vydělal na další cestu. Hledal jsem, kamarádi, lepší svět, kde mají se lidé dobře, ale na západě to nebude. Hodně jsme zkusili s Oldrou z Prahy, který se vracel z Palestiny, proklínající bratrskou nám Francii. Končím s kamarádkým Ahoj! Vagus ze „San Domingo“, a budeš-li chtít něco, tak piš! Adresa: Filgas Josef. Mor. Ostrava 7, Machova ul. 195.

Plzeň.

Co jste tak, vy kujóni, zamrzli, že nedáte o sobě vědět a nenapišete o naší osadě do Trampa. Co ty „táto Bláhojc“, takovej každým coulem tremp, mohl by si se stýdět, že nepíšeš; až se setkáme, tak dostaneš vojenškýho hoblá, že budeš mítí v kalhotech hlínu na 2krát vymazat kama. Venco Luňáku, až bude čisti tvoje řádky v Trampu, tak radostí sežeru celý komisárek. Za osadu šerif Holajs Solais.

Karle z Omahy.

Piši ti pár řádek o mě jen tak zběžně. To viš, v sobotu jsem se narodil, přes neděli sem honem vyrost a v pondělí sem chvátal do světa! No, a pak to začlo! A tvój mám tak hodného šefa (pane Bože, dej mu Pánbu slámu za žebřík, at mě Bůh netrástá), že mi dává tak velký plat, že mám pořad v bachefoe jako na dvoře a na čundř budu pomalu bñat jen do Raiský zahrady, poněvadž mé moje křepeta dál nedonesou! No nemusím konečně začít! Před dvěma léty jsem dělal C. S. R. sám jako tramp, bez krejcaru. Ale nyní mě to chytlo, mám chcípnout tady, at pojdu jinde! Nemohi bys mě poradit, jestli to de ve Francii nebo Španělsku bez zlatého prachu a s jedním jazykem? Máš jistě zkušenosti a budu rád, když poražíš starému tuláku. Piš třeba do osadní pošty pod značkou „Vlk zamořář, nebo kdybys měl čas, napiš na tuto adresu: Miroslav Neidl u p. M. Sulcové, N. Vysočany, Husova 189. Ahoj!

Ty dobrý Pierre Manine!

Nerád dlouho mluvím, tisknu ti ruce a opakuji: „Naškrobené límece nás ncsblížují.“ Ahoj! Tvój Jack Manin, šerif „Anity“.

Lachtame, Vohrado, Loizo, Brdoni, Čkořepo, Morku, Smutný a Stando, vy všichni kamarádi z osady „Zlaté opojení“, které broží vykazání z místa, kde stojí sruby 8 let. Rychle pište na známou adresu. Rvein do dále! Do nich! Jerry a Vlk.

Cejšo,

vrat se domů, matka dělá děsněj bíneč, že si jí nic neřek, kam jdeš. Venca Štef. jí řek, že chceš jít do Mor. Ostravy a vona přišla k nám, to viš, naše matka se do mne dala, že jsme tě to nerozmluvili, a já jsem jí musel dát přecíst tvý psaní. Jestli nemáš prachy, tak napiš, kolik potřebuješ na cestu a tady se už něco sežene. Ahoj! Kojet.

Bello z Nižního Novgorodu

i naše osada je v místech Klabavky a Mže! V duchu ti tisknu prachu a „Syny vln“ a tak se mi zdá, že se ti tam někdo dobýval. Za šerita Espagnolo.

Přední členové osady Off Teared Sleeve, Dlouhá Noha a Mokasin uspořádali lyžařsko-čibukový zájezd do Stavného. Na dráze přivítali je zástupci osady Jana Nepomucko-motocyklového a po krátkém proslovu předány byly dary. Za osadu OTS předán byl památný čibuk kamaráda Křivouosky, proslavivšího se svým vzácným nosem a pitomě velkou pěstí, načež odebrali se vzácní hosté do známé spolkové místnosti-pekárny. Z činnosti osady... A skrz ten čibuk mi jeho bejvalej majitel vyblomboval meich dvaatřicet zubů. Co tomu říkáte? Nic kluci, bylo to fajn. M.

Kluci z Podkarpatské Rusi, Rachova, Verchoviny, kamaráde z Dovného.

Furt, že prej ismē tadik samí a vono je nás dost. Vozvete se a pište na dole udanou adresu, A čo keby sme sa dajuk dutoritii na medvedziu slezinku? Podejte návrh a místo. V čase vokoło prvnyho, abychom měli hroši. Rveme Ahoj. Osada Utržený rukáv

Off Teared Sleeve.

— Já sem se na čundru tak zhubnul,
že sou mi ted' i boty velký.

Populární trampské písně.

Vlajka, Ahoj kamaráde, Pojď dřvko s námi, Hoře hoši a Tichá noc.
Koupíte v každém knihkupectví nebo přímo v naklad. FERRY
KOVÁŘIK, PRAHA I., Karlova ul. 12. Veškeré trampské písně
jsou u mne na skladě ihned po vydání.

— Ale, vy jste si tak děsně podobni!
Nejste vy snad dvojčata?

— Jójó, matko, to sme.

— Žejó? To kned taky na vás každej
pozná! A jak jste staří?

— Tudlenc Kadlovi bude na zimu
vosamnáct a mně je jednadvacet. lord.

KANADKY

Dullbox a 170 Kč
Dullbox b 150 Kč
pro jaro 120 Kč

KEDSKY,

lehké, pohodlné s koženou podešví Kč 75.—

u J. Fialy,

výroba sportovní obuvi Vlnohradý. Nerudova ul. 9

Povídá tatíček Pad'oar:

— Pane tramp, znám miligram, gram
i dekagram; ale, prosimick, to mi vy-
světlej: je autogram víc než kilogram?
lord.

— Se divím, že se tý Máně v Praze
nic nestane!

— Bud' bez starostí, vona mně psala,
že je ted' pod policejním dohledem.

Dandy.

Velocipedy — opravy — pneumatiky — součástky
Fr. Štantejský, PRAHA II.,
Purkyňova.

— 'sím vás, pantáto, máte pro mě
ňákou práci?

— No, měl bych. Umíte krmit krávy?

— Umím, kolik jich máte?

— Deset.

— A sou starý?

— Sou.

— A sou velký?

— Sou.

— Tak můžou žrát samy.

Old Toronto — Jerry.

redskin ze seamewu:

výzkumy v elektrice

I řekl nám jednoho dne profesor: „Hoši přemilený. Ne jenom povrchně, avšak důkladně jesti nám věci prozkoumati...“

Díme pročež jednoho dne s Morganem unisono: „Prečo my bysme nemohli něco důkladně prozkoumat?“ A oběti našeho prohlížení měla se stát élinka, kterou isme znali co by pasažéři, ale jako odborníci nikoliv... .

Po tříhodinovém čekání jedna z nich konečně přijela. Nahopsali isme do ní, a první, co upoutalo naši pozornost, byl průvodčí. A hned, že si ho důkladně prohlídnem. Přiškrábali isme se k němu, a zatím co já mu počal stahovati s krku tašku, bych si ji prohlíd, Morgan mu už sundal čepici a s horlivostí mu vrozenou páral kindžárem její podšívku. Bych ulehčil průvodovi práci, jal jsem se počítat peníze, a po zjištění, že je jich moc, z obavy, aby se řemení na tašce nepřetrhlo, nasypl isme si něco drobných do kapes a opět isme mu tašku s mnohými omluvami pečlivě na telecí krk navlík. Jelikož Morgan byl s čepicí hotov, vypůjčil si kleštičky a snažil se průvodovi proštípnout kabát, což se mu po delším namáhání zdařilo. Radost nás nutila k tomu, že isme pívními hlasy zanotili krásný duo: „Rici pici, chrněli tam dráteníci,“ které se neslo dojemně po nívách a ulicích. Však zrovna isme si chtěl vypůjčit vod průvody píšťaličku, bych Morgana doprovodil, když mužik onen, nemáje porozumění pro nase zkoumání, počal se proti našemu řádění ohrazovat. ušíma klinbat, ručkama pohazovat, vousy jezít a jiny blbovinky provádět. My však zůstali klidni a Morgan, aby vše odčinil, vytáh nůžky a chtěl mu bujný knír přistříhnout podle nejnovější fasony. Však stačilo, že ho průvoda plácl přes ruku, aby se Morgan, jinak to individuum poměrně silné, rozzlobil a dvěma suchými háky kombinovanými s upercouty poslal průvodu na zem... Zdvih sem Morganovi ruku co by vítězi a předal isme mu krásný pohár. Von to pohár totiž nebyl, vona to byla nějaká bandaska, ale na tom nezáleží. Po tomto výklepu isme zjistili, že průvoda nemá chut s námi se bavit, proto isme se pustili dál do výzkumů vlastní elektriky... Vytáh sem kindžár a rval isme za huronského řevu pasažérů držadla. Právě když isme se obíral ořezáváním lavic, abych zjistil, z čeho se skládají, a rozbíjením lamp, zaslechl isme jakési skřeky. Koukám a von tam škulifinda Morgan stojí na plošině, tahá řidiči kliku z ruky a co chvíli mu sype do uší písek. Ihned isme všeho nechal a běžel Morganovi na pomoc. Popad isme kladívko a docela mírně sem řidiče sek přes hlavičku a von k našemu podivu řachnul sebou vo zem... Morgan se hodlal ujmout řízení a já počal isme popíjet kafe, který stálo v opuštěný flauděře, když se za námi ozval hlas zbrojnoše, kterýho si přived onen zrádný průvod. „Ha, už vás mám, padouši! Draze odpykáte svoje činy!“ My neleníce vytáhli isme špuntovky a začli nemilosrdně pálit. Však po krutý přestřelce došly nám špunty a my isme zrádně přemoženi. Jsou nám zavěšeny na nohy železné koule zvicí 5 fundů, a isme, sevřeni do společenských kazajek odváděni do šatlavy... Krucináltyrglelementlaudonfix, my neměli poslouchat toho profesora, kterej říkal, že se má všechno důkladně prohlížet....

— *Prosím, pane profesore, má se říkatí „mohu“ nebo „můžu“?*

— *Žáci, nikdy neužívejte slova „můžu“, vždycky jen „mohu“ — víte dobře, že ten prvý tvar nemůžu vystát!“ co.*

— Hlad je dobrý kuchař. Ale, hergot, čekat, až něco uvaří!

Polévku vždy na čundr si vemte,
aby byla dobrá, toho dbejte,
také uvařená na to tata
a tou je jediné dršťková

„PERFEKTA“

3 porce za 3 Kč u všech kupců žádejte,
ale jinou než „Perfekta“ si vnutit nedejte.
BOHUSLAV NOVÁK, Praha-Karlín, Zahradní 7.
Telefon 294-14.

— *Už je mi z toho pádlování horko
— Tak si sundej brejle.*

*Parlásek si kupuje konservu, ptá se
prodavače, jak se консерва otvirá.*

— *Návod račte mít uvitř. Dandy.*

— *Vono se řekne, to nic není, když
na tebe padne tříska. Ale co, když je ten
Tříska provazolezec? Jerry Old T.*

— *Místní hasiči u ohně:*

— *Proč sem jezdíte, co tady chcete
u našeho vohně? Co nám do něj strí-
káte? co.*